

nogle Maaneder, siden Emancipationen fandt Sted, saa at jeg ikke antager, at det kan betragtes, som om han havde forefundet en fuldkommen bestaaende og allerede i sine Virkninger fremtraadt Tilstand ved Toldloven. Naar den ærede Taler har yttret sig om, at den fungerende Generalgouverneur ikke kunde Andet end foretage disse Forandringer med Hensyn til Tolden, nemlig udvide Indførselstolden for at forøge Indtagten, saa mener jeg, at det dog ogsaa kunde have været betænkt paa enkelte Forhøielser. For Ex., naar det nu betænkes, at enkelte Nødvendighedsartikler ere beskattede med 12 til 30 pCt. og ved Siden deraf Luxusartikler kun med 12½ pCt., saa synes det dog, at man gjerne kunde have Anledning til at spørge, om man ikke kunde have forhøiet Tolden paa Luxusartikler og derved forøget Indtagten. De gjentagne Uttringer, som ere faldne med Hensyn til Rivningerne mellem Glasferne i Colonierne, troer jeg bør foranledige mig til at yttre, at, saavidt mig bekjendt, eksisterer der virkelig ikke der paa Stedet saadanne meget betydelige Rivninger mellem de forskjellige Classer, saa at deres Interesser altid skulde komme i Conflict ved Lovgivningen; tværtimod troer jeg, at det er temmelig anerkjendt desuden, at det Heles Interesse griber igjennem i næsten alle enkelte Lovgivningsbestemmelser. Saaledes maa man ingenlunde tænke sig, at Eiendom aldeles er indskrænket til de Hvide; thi der er adskillige af de Farvede, der ele endog saa temmelig betydelige Eiendomme. Deraf følger ogsaa, at, naar det er behandlet som en Ting, der ikke saa godt kan tænkes, at de frie Arbeidere eller de couleurede Folk i det Hele skulde kunne faae Leilighed til at opoffre sig til Dyrtningen af anden Jord, end den, der er givet dem paa den Plantage, hvor de hidtil have havt Arbejde, maa jeg bemærke, at der er en Deel Jord, som eies af couleurede Folk, saadanne Folk, som tidligere have hort til Slavestanden, og som meget godt kunne falde paa den Plan at udstykke disse Eiendomme til Andre, maastee deres nærmeste Familie, som høre til den tidligere Slavestand, den nuværende frie Arbeidsstand, og saaledes kunde der meget let danne sig et System af provisionsdyrkende Folk eller

Plantager paa Verne, hvilket, som sagt, vilde, troer jeg, have en skadelig Indflydelse paa Sukkerdyrktningen i Almindelighed. Naar det er antaget, at Indførselstoldens Ophævelse for Diebliffet kunde faae en betydelig Indflydelse paa Planternes Interesse, troer jeg ikke, det vil være Tilfældet. Jeg troer, at man med Hensyn til Bedømmelse af denne Indførselstolds Paalæggelse eller Ophævelse navnlig maa holde sig til det Princip, som ligger til Grund for den af Generalgouverneuren truffne Toldsbestemmelse.

Schytte: Dersom det kunde forsvares at forlade Sglen, naar denne Sag skulde afstemmes, vilde jeg vælge denne Udvei (Munterhed); thi jeg befinder mig i en høist penibel Tilstand, idet jeg skal afgive min Stemme efter Overbeviisning om hvad der kunde være det Rigtige. Jeg veed, naar jeg skal stemme, ingen anden Udvei end den at slutte mig til Lovudkastet. Jeg har hørt saa vægtige Grunde have sig fra forskjellige Sider, Meningerne staae saa skarpt imod hinanden, at jeg virkelig befinder mig i megen Tvivl. De Grunde, som ere hævede mod Lovudkastet, støtte sig dog ikke paa foreliggende Facta; tværtimod har man savnet en heel Deel Dplysninger. Jeg tør troe, at Gouverneuren, idet han udgav den provisoriske Lov, har været i Besiddelse af en heel Deel af de Dplysninger, vi her savne, og saa længe man har en Regjering og ikke kan vøtere den nogen Mistillid, troer jeg, at man i Almindelighed bør slutte sig til hvad der foreligger, naar man ikke med Visshed kan komme til andre Resultater. Jeg troer vel, at, naar man havde endeel af de Dplysninger, som savnes, var det muligt, at jeg kunde komme til et andet Resultat end ligesvem at stemme for Lovudkastet; men saaledes, som Sagen staaer for mig, veed jeg i Sandhed ikke, at der kan være Andet for mig at gjøre, og jeg tør troe, at den Uvisshed, der svæver for mig i denne Sag, ogsaa svæver for andre af Thingets Medlemmer. Fremdeles forekommer det mig ogsaa, at der er noget Misligt ved at forandre en givet Bestemmelse, naar den, som den høitæredede Finanzminister har bemærket, har bestaaet uden Klagemaal i et Aar, og ligesaa noget Misligt ved paa en Maade at desavou-